

Sagen ud fra et alment Synspunkt og ogsaa tager Hensyn til Staten i dette Forhold, tror jeg maa anlægge den Betragtning, jeg her gør mig til Talsmand for.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen beklagede, at den lille Kommission, som er nedsat af Indenrigsministeriet og Krigsministeriet til Forhandling med de forskellige Kommuner om eventuel Overtagelse af Garnisoner, ikke har ladet høre fra sig i flere Maaneder. Det ærede Medlem syntes vel, at Kommissionen kunde have arbejdet videre gennem den Periode, hvori dette Lovforslag har foreligget til Forhandling i den høje Rigsdag. Herom vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er en meget tvivlsom Ting, om Kommissionen kunde have fortsat i denne Periode. Jeg mener ikke, den kunde have gjort det, thi man kan ikke med Udsigt til noget Resultat forhandle med Kommunerne om denne Sag, før det er nogenledes afklaret, paa hvilke Vilkaar Kommunerne kan vente at faa Garnisoner overdraget.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen gentager her sin Paastand om de Udgifter, som de militære Sygehuse foranlediger pr. Patient pr. Dag, og anfører paa ny dette meget høje Tal: 23 à 24 Kr., som det ærede Medlem ogsaa nævnte ved første Behandling. Nogen egentlig Opgørelse besidder jeg ikke, men efter min Kollega Forsvarsministerens Opgivelser her, da vi havde Sagen til første Behandling, ligger Gennemsnitstallet pr. Patient pr. Dag væsentlig under det, som det ærede Medlem har anført. Men vi vil antagelig snart naa til en Ordning i Henhold til Ændringsforslaget under Nr. 18 — en Ordning, som ogsaa det ærede Medlem mener at kunne tiltræde, ja, endogsaa er veltilfreds med, hvis jeg ikke har misforstaaet ham, hvad jeg ikke tror, jeg har —, og derfor skønner jeg ikke, der er nogen synderlig Anledning til at fordybe sig yderligere i dette Problem.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt havde Sympati for en Ordning af Statens Godtgørelse til Kommunerne, hvorefter Procenttallene skulde være stigende og faldende med stigende og faldende Diskonto. Nu forstaaer jeg naturligvis godt Tanken heri, men jeg kan dog ikke erkende, at det har nogen direkte Tilknæytning til Diskontoens Vekslen, hvilken procentvis Ydelse der skal ske til den Kommune, som har opført faste Ejendomme eller stillet Grunde til Disposition for eventuelle Garnisoner. Jeg ser ikke den direkte Forbindelse mellem disse to Ting, i hvert Fald nærer jeg ikke Tvivl om, at en

Praktisering af denne Tanke vilde føre til betydelige administrative Vanskeligheder, og derfor glæder det mig, at det ærede Medlem har ladet Tanken falde.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen som ogsaa det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, der begge anbefalede Mindretalsforslagene under Nr. 5 og 7, kom ogsaa ind paa Ændringsforslag Nr. 20 til § 33 og anbefalede dette Mindretalsforslag. Jeg maa meget fraraade det høje Ting at vedtage dette Forslag, fordi den Beføjelse, man i § 33 agter at give Forsvarsministeren under ganske ekstraordinære Tilstande, under Krigstilstand, efter min Mening er en absolut Nødvendighed. Under saadanne Forhold maa der handles, og man kan ikke, hvis det skønnes absolut fornødent, opsætte Handlingen, indtil Forhandlinger har været ført med denne eller hin kommunale Forsamling. Jeg maa derfor tilraade at stemme ogsaa mod Ændringsforslag Nr. 20, som er stillet af Mindretallet.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen opholdt sig ved den Tid, som disse Udvalgsforhandlinger havde taget, mente, at der havde været etableret Strejke og Lockout, der havde i det hele taget ikke været afholdt Møde gennem Maaneder. Men saa har i hvert Fald dette Udvalgs Forhandlinger gennem den Periode ikke spildt Tiden for den høje Rigsdag. Jeg, der selsagt ikke har deltaget i disse Forhandlinger, maa tilstaa, at jeg, da jeg var til Samraad med Udvalget for ret lang Tid siden, fik det bestemte Indtryk, at man stod umiddelbart foran Afslutningen af Udvalgets Arbejde, og jeg nægter da ikke, at det i nogen Grad har undret mig, at saa lang Tid er gaaet, inden man er naaet frem til Afslutningen. Naar dette er sket, maa vist det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen søge Forklaringen derpaa i hans egne Bestræbelser for at faa ganske væsentlige Forhøjelser i de Ydelser til Kommunerne, som man fra Kommissionens Side har været enig om at foreslaa, tilvejebragt. Hvis det ærede Medlem havde undladt dette, havde holdt sig til det, som han kunde enes om med Flertallet i Udvalget, de forholdsvist beskedne og ikke urimelige Forhøjelser, her foreslaas, saa tror jeg, det ærede Medlem vilde have haft den Glæde at se disse Forhandlinger bragt til Ende langt hurtigere, end Tilfældet har været.

Jeg skal sluttelig i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 15 til § 20 henvende Opmærksomheden paa, at det neppe